

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XVI Dionysius etia[m] praeter ea quae in ecclesiastica hierarchia meminit
sic ad Demophilu[m] monachu[m] scribit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS PRIMVS

sunt, ut corrigamus nos in deo cū tēpus habemus penitēdi.
Quod eñi incertū est, non habet confessionē. Ecce eñi homo
inquit & opera eius cū eo. Sicut scriptū est. Honora inquit si
li deū & regē, ego autē dico, Honorate quidē deū & authore
omniū & dominū. Episcopū autē tanquā principē sacerdotū
imaginē dei ferentē, principatū quidē secundū deū, sacerdotis
Episcopus ho
um uero secundū Christū. Et post hunc honorare oportet et
norandus.

Sacerdotium

tiam regē, nemo eñi potior est deo, neq; similis ei, neq; episco
po in ecclesia honorabilior sacerdotiū dei gerenti pro mundi
salute, Neq; regi quis similis est in exercitu, pacē & benevolē
tiā omnibus principib; cogitanti. Qui eñi honorat eþm ho
norabit a deo, & qui inhonorauerit eū, a deo inhonorabit. Si
eñi quis cōtra regē insurgens dānatione dign⁹ est, quomodo
ultionē euadere poterit qui præter eþm aliquid egerit? Sacer
dotiū eñi summa est omniū bonorum, quæ in hominibus co
stant, quod si quis inhonorauerit, deū inhonorat & dominū
Iesum Christū primogenitū totius creaturæ & solum natura
principem sacerdotem dei. Hactenus Ignatius.

Et Polycarpus item contemporaneus apostolis & Iohan
nis apostoli discipulus, in ep̄la ad Philippenses plebē admonet
ut sacerdotibus obtemperet dicens. Subiecti estote presbytere
ris & diaconis sicut deo & Christo.

XVI

Dionysius etiā præter ea quæ in ecclesiastica hierarchia
meminit sic ad Demophilū monachū scribit. Nūc ergo quid
ipsi sentiamus, attende. Nefas est sacerdotē a ministris (qui te
superiores sunt) atq; a tui ordinis uiris iudicari, etiā si impi⁹ in
sacerdotes nō diuina esse uideat, etiā si quid aliud ex ihs q̄ interdicta sunt egis
iudicentur. fe deprehendi. Nā si distinctiones ordinesq; confundere, sa
cratissimas dei sanctiones & iura transgredi est, omni profe
cto rōne caret, dei causa puertere traditū diuinitus ordinē, ne
q; eñi in seipsum, dei sermo diuisus est alioqui quomodo ipsi
us staret regnū? Et si dei est iudiciū, ut sacra eloquia testant, sa
cerdotes aut̄ angelī sunt diuinorū iudiciorū continuo post pō
tificē magistri, ab ipsis tu diuina congrue ac suo ordine p me,
dios ministros cū tempestiuū fuerit disce, per quos etiam cul
tor esse meruisti. An uero non hoc ipsum sacra signa procla

Lucae II.

De sacra sacerdotij defensione cōtra Lutherū VI

mant: neq; enim sancta sanctorū simpliciter omnibus sunt in,
accessa, uerum his appropinquat magis pontificū sacra distin
ctio, deinde sacerdotum ordo, quos deinceps & ministrorum
sequitur gradus. Hæc Dionysius.

ordinum
distinctio

¶ Philo quinetiā qui & Petro familiaris Romæ fuisse tra
ditur, in libro cui titulū fecit de uita theoretica supplicum, de
christianis loquens qui partes Aegypti circa Alexandriā in
colebant, mentionē facit sacerdotiū & ministrorū atq; sacerdotū &
episcopi, docens quomodo sacerdotes ac ministri exhibeāt of
ficia sua, uel quæ sit super omnia episcopalī apicis sedes. Hæc
apud Eusebium libro. 2. cap. 17.

XVII

¶ Clemens deniq; Iacobo Hierosolymorū epo cotidianæ
prædicationis quā Petrus exercuit quædā breuiter memorat,
inter quæ, quid ep̄i facturi sint etiā docuisse recenset, nimirū Episcopi do
ep̄os sacerdotes suos ac cūctos reliquos ecclesię ministros atq;
omnē plebē sibi cōmissam uerba & mādata diuina instruere,
& amare. Hosq; oēs eorū ep̄os tota animi uirtute diligere ut
oculos suos, quia oculi sunt illorū. Eorū præceptis in omnib;
obedire, etiā si ipsi aliter (quod absit) agāt, memores scilicet il
lius dominici præcepti, quæ dicunt facite, quæ autē faciunt, Mat. 23.
facere nolite. Hæc ille. Ex tot patrū tam concordi sententia
certissime colligitur, haudquaq; sacerdotiū heri aut nudiuster
tius, sed ab ipsis ecclīæ primis unguiculis institutū fuisse. Qua
re quū Lutherus nullum orthodoxum afferre possit, qui libro
quouis ædito contrariū testetur, sed nec scripturæ syllabā ali
quam producere queat illorū patrū assertionibus reclamātem
quid prohibebit quo minus ipsi contra Lutherū de ueritate sa
cerdotij iustissime præscribamus?

XVIII

¶ Nihil utiq; Lutherus h̄z q; haeresi suę faueat, nisi q; nusq;
hac nomē clatura nouū instrumētū utaſ, hoc est q; nusq; tribu Ap̄i uitabāt
at hoc uocabulū illis, quos hodie uocam⁹ sacerdotes. At istd sacerdotis uo
parūaut nihil mouebit eū, qui rationē diligenter expendit, cabulum
cur hanc appellationē apostoli uitauerint, nimirū quia uetus
adhuc currebat sacerdotium, & in templo cotidie sacrificaba Varia sacer
dotur. Quamobrem ne confunderent hæc iniucem sacerdotia, dotum appell
placuit interim pro sacerdotib⁹ nouis, alijs uti nūcupationib⁹ latio.

XIX

B 2